

---

vizesnyolcas–tüzesnyolcas

TOLNAI OTTÓ

„Utolsó üdvözet a hanyatt fektetett nyolcasnak, ennek a néembernek, aki önnönmagát árboctalanul termékenyíti: mindkét ágását egyszerre. Senkit sem sért ezzel, bár szaporítja a sóhajokat a mosolyok és árnyak rovására.”

Oskar Davičo: *Epitaf 10*

nyolc méter
rongyszőnyeget vett egy ruszin nénitől
a harmadik méternél levő lila sáv miatt
a lépcsőn hozta fel
mert valaki egy nagy hógolyót gurított a felvonóba
s nincs aki kitudszkolná
szép vörös kék és fekete sávok is vannak
mégis miért hamuszín minden rongyszőnyeg
hallom felbűg a felvonó
gurul a nagy hógolyó
hátrálok végtelen
hátrálok végtelen a langyos szőnyegen
a ruszin néni majd segít nekem

egy légy
maradt a télben
szobáról szobára üldözik a gyerekek
mind kiürítették a gyufásdobozokat
hogy aki elcsípi azonnal bezárhassa
szerencsére már nem dohányszom
meggyújtani
felgyújtani sincs mit
egy légy
két légy
három légy
a nagy trapp újabb legyeket zavar elő
a rejtékhelyekről
réseinkből

nyolc gyufásdoboz
nyolc kis bányászkoporsó
s a családi gyufásdoboz tömegsírja
a téiben

miroon b.
micsoda szerencse című verseskőnyvének
nyolcadik oldala
üres
ráteszem tenyerem
míg a kilencedik oldalt
olvasom
vezess búzatábla
a tizedik emeleten balra
az ablak tárva

miroon te árva

hárfa

megkért bennünket
vegyünk neki csontfűrész
sok kacsát
libát nyulat bárányt esznek
nem találtunk csontfűrész
sosem is láttunk mi csontfűrész
és akkor talált ő nišben
s nekünk is vett egyet
most itt a csontfűrész
a vadonatúj kis csontfűrész
beszélünk róla
ki kell jelölni helyét a polcon
használni kell
használni mert berozsdásodik
csiga-biga énekel a kicsi
add ide mondom
s máris kettéfűrészelem
kiengedem nyálkás lényét
megtörlöm szuvas csontban
a szuvas csont a legjobb csontfűrész-törlő
visszaheverek
riga
rigáról álmodoztam
lábaim a sekély öbölben tapsikolnak
beszélünk énekelünk róla
kis csontfűrész
és nyolc rigai csiga a polcon

szijgyártó dolgozott a házunkban
szuroklabdán húzigálta a kendercérnát
halálakor vizesnyolcast hugyozott az inasa a porba
csak én tudom milyen súlyos a vadonatúj lószerszám
akárho porcukorba mártogatnám gyantalabdán húzigálom a vonót
csak én tudom milyen súlyos a vadonatúj hangszerszám
gyönyörű ostoronyeleket sörétet árultunk a boltban

amikor kigyulladt a házunk a felsorakozott segédek vizesnyolcasokat
hugyoztak a tűzbe
csak én tudom a vadonatúj százas szögek mekkorák

egy vörös hintaszéket visznek
a havas fűvön
nyolc c-vitamin volt a zsebemben
négyet már bevettem
kettőt este a teával
kettőt reggel a vécén
immár bizonyos
közeledem
kitűzött céloom felé
melyet sosem tűztem ki
közeledem
közeledem a langyos szőnyegen
egy fekete hintaszéket hoznak
vörös zubbonyukon
nagy fehér pirulák a gombok
a ruszin néni majd segít nekem

nyolc éve hogy itt
vannak a szoba falán
e meztelen plakátok
great artists of erotic photography
nem is meztelenek
nem is meztelenek már e lányok
az idő felöltöztette őket
fel szép meztelenségükbe
a mezteleneket felöltözteti
a bebugyoláltakat lemezteleníti
az idő szépen
öt éve állnak a falak
három éve heverünk mi
téli gúnyában tankista gatyában egymáson itt
a ruszin néni majd segít nekünk

nyolcas
mí nyolcas
kérdem ijedten
ez a kis vasaló
közelebb hajlok
és valóban
a polc közepén egy kis rézvasaló
nyolcas
papi palástokat oltári csipkéket
vasaltak egykor vele az apácák
kihúzó csópp rézfiókját
és bonbonnyi parazsat ejtesz
mekkora fiókja lehet a hetesnek
mekkora az egyesnek
mekkora parazsat kell az egyes fiókjába ejteni
az egyessel a kisgyerekek lelkét vasalják
majd kettőbe négybe
nyolcba hajtják

az első félidő négy:null
szimmetriaérzékünk azt mondja
a végeredmény
négy:négy vagy nyolc:null lesz
mi történik felettünk
hogy fű nő alá mennyezetünkben
mi történik
mi történik a pályákon
középen kettéfűrészelik a kapufát
s szétfordítják
hogyan kell négy akasztófára játszani.

a padlásról hoztuk le
ezt a nagy aranykeretes tükröt
hanyadszor mesélem már
nádtető gyufa
rossz volt a létra
és ahogy éjféltajt lehoztuk
azon nyomban hozzá is kezdett a festéshez
szeretem ahogy ez a lila valami immár velem tükröződik
hanyadszor mesélem
ha nem nyolcadszor akkor tizennyolcadszor
a tükörről hoztuk le
a tükörről
és nem tudtuk
nem tudjuk visszavinni
rossz
fogatlan a lila létra
a ruszin néni majd segíteni fog nekünk

újvidék
újvidék szólítom
újvidék
mi az kérdi
csak le akartam ellenőrizni
mit
mit akartál te leellenőrizni
hogyan hallasz-e
hogyan hallasz-e engemet
míg mironnal beszélgetek

gyönyörködöm a két négyzetméter
habszivacs-táblában
párnát akarsz belőle göngyölni
olyant mint amilyenek abban a kis
párizsi szállóban aludtunk
én írni óhajtok rá
írni mivel
valami vörössel
valami feketével
írni mit
írni mit
gyönyörködünk
azt hogy gyönyörködünk
a két négyzetméter szivacsban
gyönyörködünk
ha több lenne belőle
tíz-tizennyolc négyzetméter

már nem hemperegnék rajta
mű
mondanánk émelegve
a műszivacs-illattól
tizennyolc négyzetméter műszivacs-
táblára írni se óhajtanék
nem óhajtanék írni mit vörössel
óhajtanék nem írni mit feketével

édes kis órám
érzem ahogy szőrös bőrömhöz
lapulsz ketyegve
nyolc óra
a színpadon valaki azt mondja
érzed ugye
ahogy aranyozott
fenekedhez lapulok
s mind egyenetlenebbül ütök
a színpadon valaki azt mondja
édes kis karórám
lassan bőröm alá kerülsz
rubinlibikókáidra én
nyolc
nekünk nyolc pontosan
a színpadon valaki azt mondja

o. davičo nyolcása
fa
óriás h. moore-szobor
kísértő témája a fekvő nőfigura
gyakran emlékeztet távoli hegyek-völgyek egybefolyó látványára
barlangrendszerekre de a természeti asszociációt ritkán engedi
kizárólagossá válni a moore által „absztrakt elem”-nek nevezett
hatalmas erejű szimbólum írja sík csaba
tehát h. read moore-monográfiája
a versem folytatása
fasimogató
igen fát simogatva találta fel az ember
a tüzet
mi már nem tudunk feltalálni
nyolcas alakban simogatva

csak kifőzött
teakupacok mindenütt
könyvek tele poloskával
hol a szép dobozok
nem ihatta meg
nem adhatta el őket
hol a szép lila teásdobozok
a szomszédszobában a fényképész
résen
hol az én
hol az én énem

az új élet nagy kék komplettjei között
hátrál
a kutyaszar-világítótornyok mályvapislogásában

csak homályosan
emlékszem a kanizsai zsidótemplomra
hatéves lehettem
amikor lebontották
csak homályosan
emlékszem az újvidéki örménytemplomra
húszéves voltam amikor lebontották
csak homályosan
— hiába is erőlködöm
nyolc
lebontott kis egzotikus templomra
még homályosan sem
emlékszem
de nyolc
pontosan nyolc lebontott kis egzotikus
templomban
misézem egyszerre

zacskót
durrantott valaki a hátam mögött
liszteszacskót fülem mellett
cukroszacskót tar fejemen
ám váratlanul szembefordultam
zamisli: stanicli!
zacskót
durrantottam háta mögött
paprikászacskót füle mellett
mákoszacskót tar fején
ám váratlanul szembefordult
stanicli: zamisli!

még mindig tolja
az a kisfiú
új akácfadragacsán
az új akáckereszteket a télben
tolni is fogja amíg élek
hogy úgy mondjam nekem tolja
élt... évet
írja majd a dragacs szarván
és a húgyarany-nyolcas felragyog a hóban

mondom mironnak nem mondom
ne mondd mondja miron
nem mondom nem mondom
még véletlenül sem mondom
jól mondod mondja
jól mondod te is nem mondom mondom
így mondhatod mondja
így mondom így is mondtam

valaki vékony csikokban
hasogatja rólam zakóm
mellényem ingem

a ruszin néni
a ruszin néni
azt mondja segít
terít nekem
hátrálásom alá
langyos szőnyeget
már csak tankista gatyában lépkeдем